

FRI PRESSE

I. februar 1944.

STORMLØPET MOT "FESTUNG EUROPA".

INVASJONENS FORUTSETNINGER. Det har alltid vært regnet for en av de mest farefulle militære operasjoner å foreta landgang i større målestokk på fiendtlig kyst. Kystbefestninger må nedkjempes, og når et brohode er etablert, er man for den videre kamp helt avhengig av de sårbare tilførselsveier over sjøen. Under disse forhold og med ryggen mot havet må de først landsatte styrker møte de fiendtlige motangrep, som i reglen ikke vil la vente lenge på seg. Dette tidspunkt - når forsvarerne har fått samlet sine reserver, kanskje 8 - 14 dager etter at landstigningen begynte - er det kritiske i enhver invasjon. De absolutte forutsetninger for å kunne overvinne vanskelighetene ved en invasjon i moderne krig er herredømmet i luften og på havet. Dette hadde de allierte allerede for et år siden erhvervet seg lokalt i Middelhavsområdet. Invasjonen av Sicilia og Italia kunde derfor gjennomføres med hell og med forbausende små tap. I løpet av det året som siden har gått, har de allierte tilkjempet seg overlegenhet i luften på alle europeiske fronter, og alt tyder på at de også fullt ut behersker de vitale maritime forbindelseslinjer.

INVASJONENS VANSKELIGHETER. Allikevel må en være klar over at den oppgaven som nå venter Vestmaktene, er langt mer krevende og vil by på betydelig større vanskeligheter enn invasjonen av Italia. Det er derfor ikke til å undres over at forberedelsene tar tid. Imidlertid har det vært rik anledning til å diskutere invasjonsmulighetene. Det fins vel ikke det alternativ som ikke gang på gang har fått oppstillet sitt pro et contra. Ingen vet vel bedre enn tyskerne hvilke muligheter som kan komme på tale, og de har sikkerlig med tysk grundighet truffet alle forberedelser til å møte enhver eventualitet. Så omfattende som et invasjonsforetagende på det europeiske kontinent må være for å ha utsikt til å lykkes, kan en heller ikke regne med at forberedelsene kan holdes helt skjult for fienden. Overraskelsesmomentet, som er en viktig faktor til sikring av et gunstig resultat, har derfor lett for å gå tapt.

INVASJONENS FASER. For å bote på dette vil sikkert en rekke skinnoperasjoner, comando-raids og mindre invasjoner bli satt iverk for å villedde motstanderen. De vil alle bli slått stort opp for å holde uvissheten ved like og tvinge forsvarerne til å stå beredt på mange forskjellige steder. Minst en av disse operasjoner må imidlertid være av slike dimensjoner at forsvareren føledes til å konsentrere sine reserver i dette området og på den måten svekker forsvaret der hovedangrepet etter planen skal settes inn. Lykkes først dette, skulde de optimale betingelser være tilstede for en vellykket gjennomføring av hovedinvasjonen. Heget taler for at denne siste kommer på Kanalkysten et eller sannsynligvis flere steder. Under denne forutsetning kan en vente at den forutgående avledende operasjon blir satt inn i Middelhavsområdet eller mot Norge - Danmark. Uten at det blir plass til noen nærmere begrunnelse, skal det bare nevnes i denne forbindelse at de viktigste momenter taler for at Balkan blir skueplassen for den store avledende operasjon, og det tør være at den får slike dimensjoner og fremforalt slike følger at Vestmaktene slipper invasjonen

over Kanalen, som de sikkert ikke er altfor lystne på.

HØR KØRNER INVASJONEN Det fremgår av ovenstående at en ikke må tenke seg opprettelsen av Vestmaktens nye front som en enkelt operasjon. Det blir etter all sannsynlighet en serie innbyrdes koordinerte operasjoner, og de kan ta til når som helst. Landstigningen i disse dager syd for Rona kan meget vel betraktes som et ledd i denne serien, selv om den i første rekke tjener et begrenset lokalt formål. Tidspunktet for igangsettelsen av de større Vestmaktoparasjoner vil imidlertid i høy grad være avhengig av utviklingen på Østfronten. Hvis koalisjonsstrategien skal få sin fulle effekt, må operasjonene i syd og vest ikke bare skje i nær tilknytning til et klimaks i øst, men tillike på et tidspunkt da russerne ennå har muligheter for å engasjere størst mulige tyske styrker ytterligere en tid fremover. For å sikre størst mulig virkning er det derfor sannsynlig at de store Vestmaktoparasjoner enten settes inn i god tid før vårbølsten legger hindringer i veien for den russiske vinteroffensiven, eller - hvis dette er praktisk ugjennomførlig - først settes iverk i tilknytning til en russisk vår- eller sommeroffensiv. I første tilfelle er det rimelig å vente en stor invasjon i løpet av februar måned eller senest i mars. I siste tilfelle først i mai-juni.

ØSTFRONTEN OG INVASJONEN. Forholdene på Østfronten gir mulighet for en viss vurdering av det som forestår. Her er første fase av den russiske vinteroffensiven avsluttet i og med at sydfronten er nocalunde stabilisert etter det store gjennombruddet i Kiev-sektoren. Ved fremstøtet syd for Rokitno-sumpene over Sarny i retning av Pinsk har russerne operativt på det nærmeste delt den tyske Østfronten i to. Det er imidlertid grunn til å tro at det usedvanlige mildværet i øst har sinket de russiske operasjoner og kanskje hindret et avgjørende strategisk gjennombrudd. Meget tydet nemlig på at det i den russiske vinterfelttogsplanen inngikk en forsering på vinterfåret av de store sumpdistriktene, som p.g.a. de slotte kommunikasjoner og den utstrakte partisanvirksomhet bare beherskes ufullstendig av tyskerne ved hjelp av et glissent og mangefullt utbygget forsvarssystem. Mildværet har imidlertid denne vinter hindret forseringen av myrstrekingene med de motoriserte avdelinger. De russiske arméer har derfor i det vesentlige måttet omgå myrstrekingene og forsero seg fram syd for Rokitno-sumpene under større spill av tid og krefter.

Hvorvidt dette har forstyrrt den russiske vinterfelttogsplanen i den grad at forutsetningene for igangsettelsen av de store Vestmaktoparasjoner ikke kan skapes tidlig nok, er det ennå for tidlig å ha en begrunnet mening om for den uinnvidde. Skulde det være tilfelle, er det sannsynlig at den russiske hoveddel ^{ikke} lar det komme til maksimal kraftutfoldelse i vinter, men sparer reservene for en vår- eller sommeroffensiv. Operativt kan dette gi seg tilkjenne ved en innskrenkning av den vesentlige aktivitet til flankene - Leningrad-fronten i nord og Krim i syd. I det øyeblikk dette skrives, er nottopp slike operasjoner av betydelig omfang igang på nordfronten, hvor de allerede har bragt russerne betydelige fordelér og definitivt hevet beleiringen av Leningrad. Også på Krim synes aktiviteten økende. Dette behøver imidlertid ikke nødvendigvis å være tegn på at hovedoperasjonene er endelig utsatt fra vinterfelttøget til en vår- eller sommeroffensiv. Det kan også være ledd i den vanlige russiske taktikk med midlertidig forflytning av angrepenes tnydepunkter for å hindre fienden fra å overføre reserver til det planlagte hovedkampområde. Isåfall kan man gå ut fra at generalene Konjev og Vatutin i øyeblikket lar sine arméer omgruppere og marsjere opp for annen omgang i den gigantiske omringningsmanøveren mot de tyske arméene i Dnjepr-buen.

Et blikk på kartet forteller straks at den strategiske stilling er meget gunstig for russerne. Det er vanskelig å forstå hvordan tyskerne skal kunne rodde seg ut av Dnjepr-buen uten å ofre i det

minste noen av sine divisjoner lengst inne i kneet, hvis russerne har hell med seg i sitt neste forsøk på å trengsje over Bug og bryte den viktige hovedjernbanen fra Odessa til Lemberg. (Lwow) von Manstein vil isåfall være henvist til å redde sine divisjoner på dårlige veier og 2-3 enkeltsporode baner som fører over den romanske og ungarske grensen. Hvis det i løpet av de nærmeste uker lykkes for Vatutin å tvinge tyskerne tilbake over Bug, ligger det nær å vente alliert Balkan-invasjon som ledd i et storstilet konsentrisk angrep på Sydøst-Europa. Det kan godt tenkes at det på denne måten vil være mulig å rive opp "bukene" i det stortyske rom og frontvinge Tysklands kapitulasjon. Hvis ikke kan målet neppe nåes uten storinvasjon over Kanalen. Under de ovenfor fremholdte forutsetninger er det sannsynlig at denne store trumf først blir spilt ut på forsommeren - da kanskje koordinert med en russisk offensiv mot Polen, Balticum og Ost-Preussen. Under alle omstendigheter vil utviklingen på Østfronten i de nærmeste ukene være avgjørende for tempo og utsikter ved Vestmaktene forestående store operasjoner.

NOEN FA ORD OM ITALIA. Den anglo-amerikanske landstigning syd for Roma åpner interessante perspektiver, uten at det blir anledning til å behandle dem her. Det er imidlertid pånært at den tyske arme i Midt-Italia er kommet i en stilling som byr angriperen gode muligheter for å avskjære større deler av de tyske styrker. Iøvrtfall kan man nå vente en radikal endring i Italia-felttogets forløp.

v/v v/v v/v

I FORREDERETS AVGRUNN.

Vi offentliggjør her et dokument som krasst og klart viser hvor langt okkupasjonsmaktens leiesvenner er kommet på forrederiets vei. Den uford som quisling og hans medforrodere startet på den 9. april 1940, er her ført til veis ende - ned i Landsforrederiets dybeste avgrunn. Dokumentet har journal nr. 153/44 og er forsynt med minister Sverre Riisnæs' forbokstaver. Den tyske oversettelsen er stilet til SS Obergruppenführer Berger. Den er datert den 17. januar 1944. Dokumentet lyder slik:

"Oversettes
Jnr. 153/44 M.
SR/Th.

P. M.

Helt siden nyttår 1942 har jeg ment og høvdet at Norge burde helt eller delvis bli mobilisert og troppene settes inn på Østfronten. Jeg er overbevist om at det kan regnes med at den overveiende del av soldatene vil være pålitelige i kamp mot det bolsjevikiske Sovjetrussland. Det kan derimot etter min oppfatning ikke regnes med pålitelighet som alminnelig regel ved norske troppers anvendelse på andre fronter.

Etter som tiden er gått og kampen mot Sovjetrussland er blitt alltid hardere, kan det regnes med at denne påliteligheten er blitt stadig større. Allikevel er en mobilisering en forholdsregel som i tilfelle bare må tas under utøvelse av stor forsiktighet og iakttagelse av alle de nødvendige sikkerhetsforholdsregler. En heldig gjennomføring avhenger absolutt av at det av alle medvirkende tjenestlige instanser blir vist den største diskusjon, aktsomhet og energi. Særlig må det treffes tilstrekkelige forholdsregler for å hindre rømming til Sverige. Såfremt en vil gjennomføre en sådan mobilisering, må det skje etter følgende hovedretningslinjer:

1. Det mobiliseres i første omgang minst 5 årsklasser (18 - 23 år), som vil utgjøre om lag 75,000 mann.
2. De norske myndigheter blir bistått i størst mulig utstrekning av de tyske sivile og militære myndigheter. Mobiliseringen gjennomføres ved et nøye samarbeid.

3. I god tid før første mobiliseringsdag:

- a) Sperrus grensen mot Sverige av det størst mulige oppbud av militære formasjoner og politi.
- b) Oppsynet langs kysten økes.

4. Kunnjøringen av mobiliseringen av de 5 årsklasser skjer deretter først og fremst ved oppslag. Oppslagene blir overalt i hele landet slått opp samtidig.

Mannskapene plikter innen en nærmere bestemt frist å møte på fastsatt sted (samlosentral). Fristen må i samsvar med de lokale forhold settes forskjellig. I byene og i de tettere bebyggede strøk på landet 24 timer, ellers fra 2 til 5 dager.

5. De som unnlater å møte, blir avhentet av kommandoavdelinger av militære og politi snarest mulig.

6. På samlostedene siktas mannskapene politisk. Kommunistiske elementer blir utskilt og anbragt i interneringsleirer (Berg, Bredtvedt). Til stede på samlosentralene bør derfor være de stedlige tillitsmenn i Nasjonal Samling.

7. Fra samlosentralene sendes mannskapene avdelingsvis til forlegningene og derfra så snart som mulig til øvelsesleirene i Tyskland. Det vil være ønskelig (men ikke nødvendig) om mannskapene under oppholdet ved forlegningene og før avreisen til Tyskland kunde

- a) Logauundersøkes
- b) Uniformeres (jakke, bonklær, lue, støvler, sko, strømper, undertøy).
- c) Straks settes til begynnerøvelsene.

8. De bør ikke gis våpen her i landet. Transporten til Tyskland må skje snarest mulig og være gjennomført i løpet av 14 dager.

9. Mannskapene settes inn i formasjoner tilhørende Waffen SS. De bærer SS uniformer og bør gjøres kjent med at de ikke er tyske, men germanske soldater.

De norske mannskaper bør aldri utgjøre mer enn høyst 50% av vedkommende avdeling. (Tropp, kompani, bataljon, regiment). De øvrige 50% bør være tyske mannskaper.

10. For de tre nordligste fylkers vedkommende (Finnmark, Troms og Nordland) bør om mulig transporten skje via Kirkcubus til russisk Karelen, hvor mannskapene anbringes i øvelsesleire og settes inn på fronten fra Murmansk og sydover.

11. Bortsett fra at de kommunistiske elementer utskilles og interneres, bør mobiliseringen omfatte alle mannskaper av de nærmere bestemte årsklasser.

Hva angår den krigsviktige industri, bør ingen unntak (reklamasjoner) finne sted. Det gjelder her de yngste årsklasser, og det er praktisk talt ingen faglærte mellom dem. Den krigsviktige industri vil derfor ikke bli berørt. Skulde det unntaksvis finnes mannskaper som arbeider ved krigsviktige anlegg, må disse erstattes ved utskrivning av Arbeidsformidlingen.

Mobiliseringen forutsetter også at kvinnelig arbeidskraft i langt større utstrekning enn for tiden er tilfelle, utskrives av Arbeidsformidlingen."

vvv vvv vvv

KOMMENTAR. Når man skal vurdere et dokument som dette, må man først og fremst holde for øye at Riisnas er en av de mest ytterliggående representanter for forraderpolitikken, at han har knyttet sin skjebne til den mest forhatte av alle tyske organisasjoner, Himmlers beryktede SS, og at nasismens fall også er punktum for hans eget liv. Han er da også en uttalt desperado som sikkert vil bruke alle midler for å unngå den truende katastrofen. Det har lenge hersket berettiget tvil om hans mentale tilstand kan betegnes som normal, og dette får man ta et passende hensyn til når man vurderer

hans forslag.

På den annen side kjenner vi den desperate innstilling som preger de ledende nasister nå da deres stolte drømmer står foran sitt fall. Hitler har jo flere ganger sagt at han spiller på banken. Vi kjenner alle hans beryktede bemerkning om at hvis Tyskland skal gå til grunne, så skal en halv verden gå med i avgrunnen. Vi har derfor god grunn til å regne med en slik mulighet som den som Riisnæs ruller opp for oss - om ikke for dagen, så dog for framtiden. Det er fullt ut tenkelig at nasismen i sin dødskamp vil forsøke å rive de okkuperte lands folk med i selve krigsvirvelen.

Vi tror ikke at Riisnæs har støtte for sin desperadopolitikk på ansvarlig tysk hold. Vi regner dog med at det kan bli en realitet, og hvis slike planer settes iverk, da er vårt standpunkt klart og utvetydig. En mobiliseringsordre fra quislingmyndighetene eller tyskerne vil resultere i at det norske folket reiser seg som en mann og sier: Grensen er nådd! Den vil reise en spontan motstand, hvor alle midler vil bli tatt i bruk.

Det er fullstendig unødvendig å begrunne dette standpunktet. En tysk mobilisering i Norge vil bety det absolutte maksimum av forbrytelse mot folkeretten. Det finnes overhode ikke fraser i verden som kan dekke over dette faktum. En tysk mobilisering i Norge vil også være en helt onestående forbrytelse mot alle uskrevne lover, mot de æresbegreper og den menneskelige moral som er et uunverlig grunnlag for menneskes liv. De tyske militære har sikkerlig ikke latt seg narre av den disiplin og selvbeherskelse som hittil har karakterisert vår motstand. De vet at ingen nordmann vil la seg ta levende til å utføre krigstjeneste for den makt som de er i erklært krigstilstand med.

I punkt 8 røper også Riisnæs at han nok ikke er så gal at han tror på sine egne fraser om den norske ungdoms pålitelighet i tysk krigstjeneste. "De bør ikke gis våpen her i landet". Vergeløst må slaktevaget være. Det er vaskeekte nasistisk heroisme. Quislingenes endelige underkastelse under Hitler og deres siste forbrytelse skal ifølge Riisnæs lyde slik: Vi bringer deg Führer, blomsten av Norges ungdom, Slakt dem ned!

Vi betrakter foreløbig faren for en tysk mobilisering i Norge ikke som en realitet, men som en mulighet som vi må være forberedt på. Vi ser Riisnæs' forslag som et uttrykk for ånden i de kroiser som er drevet lengst på landsforraderiets vei. Vi vet at vår ungdom står kald og rolig overfor disse muligheter. Dens nasjonale vilje er klar og bevisst, og det er ganske umulig ved noen som helst forvirrende propaganda å bryte eller svekke denne viljen.

Hvis et så grovt brudd på folkeretten blir satt ut i livet, vil vel noen forsøke å tro at det må gi anledning til intervensjon fra ikke-krigførende makter. Etter de erfaringer vi har høstet skal vi dog ikke stole for meget på det. Den motstand som skal settes inn må vi nok besørge selv.

Til slutt et ord til alle NS medlemmer som ennå ikke har forstått hva Quislings politikk betyr: Det er ikke nødvendig å si at selv det menige medlem av NS som følger Quislings politikk til den ytterst konsekvens slik som i Riisnæs' forslag, er fullt medansvarlig og må ta alle følger av dette.

WV - WV WV

SLUTT MED BORGERVAKTEN!

Tusener på tusener av gode nordmenn er de to siste månedene blitt utskrevet til "borgervakt" på jernbanen. De fleste har møtt fram etter innkalling og har fullført vekten, først og fremst fordi de ikke vil utsette andre for innkalling ved å unnlate å møte selv.

Det viser seg nå at dette er uholdbart. Alle blir tatt i tur og orden likevel, og en hjelper

derfor ingen ved å møte fram. Men det er også andre og nore vektige grunner til at vi nå må gjøre slutt på borgervakten.

Utskrivningen skjer i henhold til en quislinglov av 6. august 1942 "til vern mot statsfiendtlige eller partifiendtlige handlinger". "Loven" bestemmer at det skal utskrives personer "som mistenkes for statsfiendtlige eller partifiendtlige handlinger, eller som p.g.a. sin politiske holdning antas å framby fare for at slike handlinger blir forøvet". "Stats-" og "partifiendtlig" betyr, som vi vet, alt som skadar tyske interesser. Uskyldige mennesker holdes på denne måten som gisler for handlinger de aldri har tenkt å begå. Første gang loven ble anvendt var i september 1942 da det ble utskrevet folk til å utbedre skadene etter det britiske flyangrepet på Oslo. Siden er folk blitt utskrevet på mange kanter av landet til jernbanevakt, bryggevakt o.l. "til vern mot sabotasje". Men det tilkommer ikke fredelige borgere å bekjempe sabotasje. Det er de tyske okkupasjonsstroppers sak. Loven er folkerettsstridig, og har i første rekke til formål å sjikanere og forfølge gode nordmenn. Men vet å møte fram uten å gjøre noen opphovelsar anerkjenner vi på sett og vis at vi plikter å rotte oss etter den.

Den ansvarløse og ubetryggende måten vaktene er ordnet på viser tydelig nok at hensikten er å terrorisere befolkningen. Flere nordmenn er allerede blitt drept under jernbanevakt. Andre er blitt lamlestet på det styggeste. Alle er på det rene med at det hverken blir forøvet mer eller mindre sabotasje om det går folk på vakt. I stor utstrekning har de innkalte vært forelagt erklæringer til underskrift som det er meningsløst å sette sitt navn under. Utover landet er vaktene ofte blitt sendt miløvis avgårde og må ligge vakk fra hjem og arbeidssted på egen kost og uten at det sørges for losji i flere uker.

Aller mest alvorlig er imidlertid de følger det kan få i fremtiden om vi ikke nå sørges for å gjøre slutt på borgervakten. Denne gangen er det jernbanevakt det gjelder, angivelig til vern mot sabotasje. Neste gang blir kanskje folk satt til å passe på andre krigsviktige anlegg, og så til slutt kommer den egentlige borgervakten: Nordmenn blir plasert på utsatte steder for å hindre krigshandlinger. Ved å sørge for at norsk blod flyter først, tror de kanskje å kunne hindre angrep av allierte fallskjermstyrker eller andre militære avdelinger.

I de siste ukene har det mer og mer brodt seg en feilsløse blant folk at det vil være uverdigg om vi fortsetter å møte fram, ja, til og med stiller oss i kø, som det under tiden har hendt, for å bli utsatt for dette overgrep, samtidig som landsmenn mister livet ved å følge quislingenes direktiver. Borgervakten er både livsfarlig og vanærende. Stopper vi den ikke nå, kan den utvikle seg til en kamuflert mobilisering.

Parolen for alle gode nordmenn må derfor fra nå av være:

INGEN MØTER OPP ETTER INNKALLING TIL JERNBANEVAKT ELLER NOEN ANNET FOR FOR BORGERVAKT!

vv vv vv

C I R K U S N. S.

direksjon A. Hitler

Absolutt siste forestilling

Troll i ord

 ALLE MÅ SE VÅRE VERDENSBJENTE KLOWNER.

De tyske nasister og deres norske apekatter er henfalle til mange laster. En av dem er deres grove svindel med ord. Den avskyelige løgnaktigheten i hele deres propaganda, den bevisste, systematiske bedrøvelighet i all deres skrift og tale er noe av det mest demoraliserende ved nasismen.

Men det er et gammelt ord som sier at "fals slår sin egen herre på hals", og det heter også at det går "troll i ord". Det får våre hjemlige nasister nå føle - bitrere og hardere for hver dag som går. Alle deres grovt løgnaktige slagord har vendt seg mot dem selv og slått dem på munnen gang etter gang, slik som det også er gått mot stor-nasistene i selve løgnens fedreland.

Vi husker alle den gang Goebbels okkuperte V-togget og vi ikke kunde gå et skritt på gaten uten å bli minnet om de tyske "voer". Den som nå satte opp en slik "V", vilde sikkert bli skutt for blodig fornærmelse og forhånelse av hitler-riket.

Men toppunktet av selvødeliggende nasi-slagord er først nådd nå, da de overalt har slått opp som dagens løsen

"NOT LYSERE TIDER".

Når Tyskland allerede er blitt innringet på alle kantar og hver vottug mann vet at dets nederlag er like sikkert som jordens gang om solen - ja da går det not lysere tider. Det føler og vet en hel verden, som blør for dette banditt-regimets skyld. Men at nasistene selv skulde si det, ja, se det hadde vi ikke ventet.

Når de russiske hærer overalt jager tyskerne ut av landet, når hitler-Tyskland er blitt så ondsomt at det må slåss mot allierte italienere og engelskmenn ved Roma, når Hamburg er vekk og Berlin forandres til en ruinhaug - da går det not lysere tider for hele verden. Ja det forstår sikkert alle jordens folk og især de millioner som ikke kan tale fritt. Men at nasistene skulde si det for oss - det hadde vi ikke trodd.

I det babyloniske gjestebud var det en mystisk hånd som skrev på veggene "mene tokel". Nasistene gjør det enklere. De skriver selv sin egen dødsdom. På det område er de fagfolk - drapsmenn som de er. Når nasi-veldet kjemper sin håpløse dødsdøds kamp på vei mot den fullstendige tilintetgjørelse - da skriver NS-hånden på veggene:

"NOT LYSERE TIDER".

Større selverkjennelse kan ingen forlange. Aldri er det gått "troll i ord" på en så skjebnesvanger måte som denne gang.

vW vW vW

DETTE ER NS. Et par dager etter Aula-brannen kom det en n.s.s.s.-mann inn til en instrumentmaker for å selge to instrumenter, en fagott og et strykeinstrument. Under brannen ble det stjålet to instrumenter, og instrumentmakeren fikk varslet politiet. Mannen ble anholdt men hevdet at han var SS-mann, så ingen kunde gjøre ham noe. Han ble senere sluppet ut. Saken forfølges videre. SS-mannen har altså vært på stedet før brannvesenet og politiet kom til brannen. Dette skulde være et nytt bevis på at brannen er påsatt av provokatører.

TSYSKERNE BYGGER halt til det siste. På Eggemoene mellom Ådal og Randsfjord skal det nå ryddes et område på 3.000 mål til en ny flyplass. En hel del verdifull skog går fløyten. Også ved Haslemoen på Flisabanan skal det anlegges en svar flyplass. 3.000 mann er isving der. Tyskerne kommer ikke til å bygge opp Kjeller flyplass med bygningene der etter de voldsomme skadene som plassens fikk ved det engelsk-amerikanske besøket i høst.

UNDER BRANNENE etter eksplosjonene i Filipstad den 19. desember ble det begått endel tyverier. En sivil brannvakt knop en hirdfører i tyveri av andel ringer og andre smykker, som han hadde vært oppe i en loilighet og stjålet.

LETTAS KVELD den 22. januar ringte en mann til "fylkesmann" Hans S. Jacobsen på bross og sa at i løpet av natten vil det bli gjort et attentat på Østfoldbanen.

Statspolitiet ble varslet og ekstratøy med politi ble sendt fra Oslo. Det hendte ingenting, men den slags meldinger bidrar selvfølgelig til å gjøre NS-folkene dobbelt nervøse.

ELIAS FEGERSTEN, født Olsen, som er en venn av Quisling bl.a. gjennom sitt ekteskap, er stukket av til Sverige. Han har underslått over 300.000 kroner i Grossistforbundet, som han ledet i NS-ånd. Hans disposisjoner var så klossot at tyskerne fant listene over innbo og løsøre, som var fordelt rundt om. Malerier og sølvøy etc. er bragt til rette, og Quisling har tatt seg av det for sin venn. Han har også fått stoppet saken for vennen, Fegerstens brødre, som var arrestert sammen med andel venner, er sluppet ut. Fegerstens hus i Holmenveien 5 vilde quislingene ta, men de tok tyskerne rett for nasen på dem.

QUISLING føler seg ikke så sikker lenger på sitt millionslott Gimle. Etter eksplosjonsulykken i Filipstad har han beslagnlagt professor Boses villa "Solstua" på Voksonlia. Han ventet at han skal flytte inn snart med hoff og stab.

DISPONENT FJELD F. ETWEN i William Schmidt Ltd. på Karl Johan i Oslo er stor-nasist. I det siste har han slått seg på ganske andre varer enn skjorter og underbukser. Han er blitt NS' store mann i grønnsaker, løk, vin og andre ting, som han aldri har drevet med før. Det er uunvendig å opplyse at mannen tjener store penger på denne nye slags "manufaktur".

NS har noen merkelige begreper om rett og rettferdighet. Den 13. september 1943 kjørte de to NS-folk forpakter Nikolai Gammelsrød, Teison gård og kjøpmann Torvald Løken ned en mann i fylla. Det skjedd på Strømsveien etter en rangol, som endte på det tyske Casino i Wergelandsveien 5. Da bil-bollene forsto hva de hadde gjort, kjørte de tilbake, men oppdaget at politiet var kommet til og kjørte derfor avsted så fort som mulig. Senere ble de arrestert og siktet for forsøkt drap. Saken er imidlertid nå endt med en bot på 200 kroner.

FRA BALLANGEN foreligger også en graverende sak. Der brøt statspolitiet inn flere steder og stjal rasjonerte varer. Senere arresterte de noen uskyldige og tvang dem under pinsler til å tilstå tyverier som de ikke hadde begått. Dette kom myndighetene for ure, og dommerfullmektigen på stedet tok affære. Det skulde han imidlertid ikke ha gjort. Politiet troppet opp i retten og beslagla sakens dokumenter og samtidig kom det telegrafisk arrestordre på dommerfullmektigen fra Oslo. Han dro uoppholdelig til Sverige.

QUISLING har nedsatt et utvalg til "å utrede spørsmålet om ordning av et riksutskrivningsvesen". Formann er fylkingsfører Balke.

NÅ ER DET også forbud mot å bære mansjettknapper med norske flagg. En Oslo-mann, som satt på toget fra Porsgrunn forleden ble tiltalt av en fyr som presenterte politiskilt. Han hadde bemerket at Oslo-mannen bar norske flagg på sine mansjettknapper og måtte be ham bli med på nr. 19 når toget kom til byen. Det ble der holdt forhør, og da mannen kunde fortelle at han hadde hatt mansjettknappene også før "den nye tid", slapp han fri. Men knappene ble arrestert.

DE MUSKER KANSJIE 3. august 1942, da det ble demonstrert i Oslo på Kongens fødselsdag. Den gang greidde hirden å arrestere en hest med blomst i øret, som sto på stortorvet og feiret Kongens fødselsdag. Hesten ble høytidelig anholdt og ført til nr. 19. Den ble satt under tiltale etter forordning nr. 35.446 og dømt for å ha stått på stortorvet i en fiendtlig makts tjeneste.

GJENTETILBUDEN opplæres nå til tjeneste ved sentralbord og praktkes på de større firmar i Oslo. Det er en ny form for spionasjetjeneste.